

Můj svět je plný samých dveří,
chodívám denně kolem nich,
můj svět je plný hotelových dveří zamčených,
chodby jsou bezedné a jako vejce vejci
nebo hrobu hrob se podobají,
ztrácím se v nich celý, ty chodby na mě číhají,
pro dnešek jsem jen číslo čtyři,
zítra zas devadesát,
se vším se člověk nějak smíří,
jen když má kam jít spát,
ale ty sny plné samých dveří
věčně ho provázejí,
a on pak celý smutný věří, a tolik ho to tíží,
že i nebe samá chodba je a že prý jede do ráje
nebeskou zdviží ...